

søge at gaa ad denne Vej. Jeg skal henstille til Thinget, — ikke hvorledes man tilsidt kan komme til at enes om dette Spørgsmaal eller hvorledes man fra begge Sider kan komme overens derom, det skal jeg ikke henstille Noget om, — at vete mellem de to Principer, det Princip, der vil lokke og drage Børnet ind paa en Vej, paa hvilket han ikke veed, hvad den vil føre til, og om hvilken man ikke har nogen egentlig Viden, om han duer dertil eller ei, og saa vor Anskuelse, der siger: Tag ham først, naar han møder frivillig som en efter Omstændighederne aandsmoden og livserfaren ung Mand, og giv ham da den Uddannelse og de Betingelser, som ere nødvendige for at holde ham fast. Bølg mellem disse Grundsatninger. Den Ordning, der ligger for den nuværende Officersskole, er ganske rigtigt, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Luzen) omtalte, kommen til Stede ved et Kompromis, det kostede en Marineminister Livet, at man ikke vilde blive ved den gamle Skole med de 12—13 Aars Dreng, men vilde gaa videre. Han gik af, og vi fik i 1868 en ny, som endte disse Forhandlinger. Nu siger det ærede Medlem for Kjøbenhavns 8de Valgkreds nok, at man ikke har omgaaet Noget i Loven, hvad jeg imidlertid skal overlade til den ærede Ordfører at bevise. Det ærede Medlem kan ikke paastaa, at Lovens Hensigt er fket Fyldest ved den Maade, hvorpaa man har udført det; jeg siger ubetinget Nei. Man har ved den Lethed, hvorved man nu kommer ombord i Orlogsskibene, ledet disse unge Mennesker, som ikke have været til Søs og ikke blive Sømand ved at gaa i et Orlogsskib blot 2—3 Maaned, ind paa denne Bane, det har man gjort, og derved har man gjort det aldeles umuligt for unge Mennesker, der ere gaaede Koffardveien, at konkurrere med dem, der allerede fra det Dieblit, de som 14-Aars Dreng træde ind under Officerernes Ledelse paa Skibet, ere som designerede til at komme ind paa Officersskolen. Officererne faae en vis Forpligtelse eller søle at have en saadan ligeoverfor de vedkommende Elever, som de synes godt om, disse Skibsdreng, hvis Familier o. desl. de kjende, og naar det saa kommer til den afgjørende Prøve, ere disse, som have gaaet med paa Logtet, selvskrevne til fortrinnsvis at komme ind paa Skolen, og man kan derfor ikke vente, naar denne Ordning bliver staaende, at unge Mennesker fra Handelsmarinen skulle kunne forberede sig, saaledes som det er fornødent, for at bestaa Kampprøven med de unge Mennesker, der ere forud bestyttede. Jeg skal tage et Exempel til Sammenligning. Det er ligesom om man nu vilde sige ved de lærde Skoler, at vi have flaaet de 2 nederste Klasser ihjel; thi de blive der jo i Bygningen med de samme Lærere, og den hele Forskjel er kun, at Pengene nu gaa i Lærernes Lomme. Nu spørge vi: Naar disse Dreng i Forening med andre Dreng, der komme stikkende udefra, komme ind i Klassen og skulle

have Fripladser og Legater, have faa ikke disse Dreng, som Lærerne have kjendt i et Par Aar, naturlig Afgang til at blive begunstige fremfor de øvrige, som de ikke kjende? Noget Sigtende er Tilfældet her. Loven, saaledes som den er bleven gennemført, gaar ubenfor den Hensigt, man havde med den ved dens Vedtagelse. Det er min Opfattelse; jeg har ogsaa befattet mig med denne Sag. Det var et Kompromis, dengang Loven blev vedtagen, mellem deres Anskuelse, der stod paa det gamle Standpunkt, og den Anskuelse, som Flertallet har fremjat her. Man gik dengang ind paa Kompromis'et, fordi man fandt, at man kunde taale at prøve denne Ordning en Tid, inden man gik til det rationelt mere Forstandige, og deraf er det naturligvis, at Flertallets Forslag er fremkommet nu til Drøftelse. Det gaar altsaa ud paa, at vi give unge Sømand med den befalede theoretiske og praktiske Udvæls under lige Bilkaar Afgang til at bestaa Prøven og komme ind paa Søofficersskolen, idet man ikke tager mod denne Tjeneste ombord i Orlogsskibene, men tager dem i en Alder, hvori man kan forudsætte, at de de selv kunne vide, hvad det er, de gaa ind til, og jeg siger, at dersom man da ikke kan faae disse unge Mennesker til at gaa ind paa at blive Søofficerer paa de Bilkaar, man byder dem, og ikke kan faae Blomsten af vore unge Sømand til at gaa denne Vej, saa byd dem bedre Bilkaar, men kom ikke her og forsikke os om, at de faae et bedre Personel ved at tage Dreng under deres Bestyttelse fra de ere 14 Aar, først som Orlogsdreng og senere paa Søofficersskolen for at faae dem til Søofficerer. Gjennemgaa deres Søhistorie, og det er muligt, at de ville komme til at finde, at mange Mand, der have fremført de mest glimrende Bedrifter til Søs, netop ere Folk, der have kastet sig ind i denne Tjeneste i en modnere Alder, eller i alt Fald Folk, af hvem man ikke bestemt har fordret som en nødvendig Betingelse for Tilstedeværelsen af Dydighed, at de skulle have sidet fra en vis Alder paa Skolebanken. Man har ansøet, og det kan være, at det er rigtigt, at dette er nødvendigt for, at de kunne have tilstrækkelige Sprogkundskaber og blive ret flinke i Fransk og ligesaa i Engelsk; jeg siger, at det er naturligt, at vi maa sætte høi Pris paa, naar vore Søofficerer reise og komme i fremmede Lande og der vise Flaget, at de da kunne konversere de fremmede Damer, naar de blive budne til Bal eller Sligt; det er meget naturligt, og det kan være opmuntrende for vor Nationalsjæle; thi at det just skulde være nødvendigt for, at de skulle kunne sendes i en særegen Tjeneste fra Marinen til andre Lande, det vil jeg ikke paastaa, og der er vel i alt Fald altid Saamange af dem, der due dertil, og selv om de skulde have Tolk med dem, vil jeg sige, at jeg vilde langt hellere være med til at bevilge Penge til en Mand's Reise, der er dygtig til det, han reiser for, selv om han skal have en Tolk ved sin